

A SZENT KORONA MISZTÉRIUMAI

2. A SZENT KORONA TÖRTÉNELME, „ANGYALHOZTA SZENT KORONA”

„A SZENT KORONA MISZTÉRIUMAI címmel indított új sorozatot a *Tengernek Csillaga* a 2022. május-júniusi számában.

Jelen bejegyzés a sorozat második írásának a honlapi formára átalakított változata. A folyóiratban leírtakhoz képest az alábbi szövegben nincs tartalmi változás.

„A MAGYAR SZENT KORONA ISMÉT FELRAGYOG” – című „Bevezetőben” (lásd *Tengernek Csillaga* előző lapszáma) láthattuk, hogy létfontosságú a Teremtő Istentől nekünk ajándékozott nemzeti kincseink igazi értékeinek megismerése.

Nemzeti feladatunk megoldásához – az Isteni „hármasság” jegyében – három, történelmünkhöz szorosan kapcsolódó, hatalmas eszközt kaptunk: **Az Isteni Irgalmasság** világot átölelő eszmeiségét, mely (a velünk számos történelmi szállal összefonódó) lengyel testvérnépből jött hozzánk. **A Szűzanya Szeretlángja** tőlünk indult „világhódító” útjára. (Mára kb. 100 országban is jelen van valamilyen szinten!) Harmadikként pedig az egyedül nekünk, magyaroknak adományozott **Apostoli Szent Koronát** kell megemlíteni, mely kialakítása, szimbólumrendszere és a rajta szereplő személyek által az előző kettő eszmeiségét is magában hordozza. A *Szent Korona* élő valóságként van jelen a törvényhozás épületében, mégis kevés ismeret, és ugyancsak kevés tisztelet övezi.

A kutatások eredményeként az egyre szaporodó, gyökerektől kiinduló ismeretek lassan kirajzolják a **Szent Korona eredetét**, amely itt most csak vázlatos formában kerül felvezetésre, ugyanakkor meg kell említeni azt, hogy a *Szent Korona „születése és élete”* kétfajta úton is vizsgálható.

Az egyik út a királyi korona ötvösműhelyekben történő megszületése és évszázadokat átölelő sorsa.

A másik út egy misztikus értelmezés, amely Isten Akaratát, népünkkel kapcsolatos tervét tükrözi a kezdetektől egészen a napjainkban betöltendő nemzeti feladatunkig.

A két „vizsgálati mód” időnként a történelmi eseményekben egymásba fonódva érkezik meg napjainkig.

Mi most, **ebben az összeállításban-a** (még nem szent) korona **Égi Vezetés** által nyújtott földi útjából indulunk ki, **de közben választ kaphatunk arra, hogy miért is beszélhetünk „Angyalhozta Szent Koronáról”?**

A korona születésétől Szent István megkoronázásáig tartó időszakra vonatkozólag a kutatók különböző nézeteket vallanak, de ezek ismertetése, pro- és kontra bizonyítása nem feladata ennek az írásnak. **Lényeges szempont viszont, hogy az alábbi sorok azokból az egyébként igazoltan fellelhető kutatói eredményekből kerülnek kiválogatásra, melyek az Úr gondos tervezését, népünkre vonatkozó üdvtörténeti vonalvezetését leginkább megmutatják.**

A kutatók többsége megegyezik abban, hogy a későbbi Szent Korona szerkezeti kialakítása a 300-400-as években készülhetett, a zománcképeken történő ábrázolások alapján egy keresztény, vagy kereszténnyé lett uralkodó részére, de az már nem teljesen tisztázott, hogy „kinek a megrendelésére” készült, vagy ki volt az első, akit megkoronáztak vele. Az egyik elképzelés szerint az *Örmény Birodalom* ötvösművészete és koronakészítési stílusa állt akkoriban kellően magas fokon egy igényes korona elkészítéséhez, egy másik lehetséges változat alapján a kutatók úgy vélik, hogy a *Szent Korona* elkészítése a *kaukázusi magyar Óhaza területén* történt, de az is lehet, hogy a két változat valahol összefügg. Az összefüggésre utaló pont (nem bizonyított tényként) a korona megtervezésénél keletkezhetett, ugyanis, ha a misztikus mondanivalót nézzük, akkor a korona kialakítása olyan tiszta, töretlen, egységes elgondolást mutat, amelyet csak egy, Istennel szoros kapcsolatban élő, az Úr sugallatát pontosan felfogó ember állíthatott össze. Ezt a tervet azután az egységes irányzattal működő ötvösművészeti iskolák valamelyikében öntötték formába.

A szép, **szimbólumrendszerében páratlan** királyi koronának a megszületésétől kezdve rendkívül kalandos, néha fájdalmasan kalandos „élete” volt. Mondhatjuk ezt úgy is, hogy a későbbi apostoli korona valódi „apostoli utat járt be”, míg végül Isten által megjelölt királyt és országot kapott.

Az ötvösművészet remeke többször volt harcokban rabolt, zsákmányként elhurcolt szépséges koronaékszer, mint valódi uralkodói korona. Ebből a közel 700 évből most a legfontosabbakról emlékezünk csak meg, de hogy erről is tiszta képet adjunk, ahhoz egy gondolat erejéig még korábbi eseményekhez kell visszanyúlni.

Isten üdvtörténeti elgondolását egymásra épülő, folyamatosságot mutató lépések rajzolják ki.

Az őszövétségi időkben őseinkről feljegyezték: „népcsoportokban, Boldogasszony tiszteletben éltek, „egyistenhitet” vallottak, a szeretet vallását hirdették”. A szétszóró népcsoportok vezetői évente összegyűltek és tanácskozást tartottak. A feltárt őstörténeti dokumentumokból tudhatjuk, hogy a több helyről összegyűlő (egy nyelvet beszélő!) **törzsek tanítást, felkészítést is kaptak:** „...ünnepélyességgel várták az „Égi Küldöttet”, aki sokféle (erkölcsi

irányelvek, valamint a mindennapi élet gyakorlatára, gyógynövények használatára vonatkozó)*¹ tanítás mellett elmondta, hogy: „**Áldjátok az Urat, és idővel elküldi hozzátok a Szeretet gondolatát az Örök Béke ígéréssel, hogy befejezhessétek a pusztító háborúk kegyetlenségeit.**” - Ki más lehetett az évente megjelenő „Égi Küldött”, ha nem Isten Angyali Követe? Hiszen az „Égi Küldött” szavai később Jézus ajkáról hangzottak el, és belekerültek a Szentírásba is!

Isten elgondolása szerint tehát ezzel „a szívükbe írt programmal” történt a **magyarság őseinek szellemi felkészítése** az Isten Terve szerinti későbbi időkre, amit a nemzetségek, népcsoportok vezetői továbbítottak. Éppen ezért nem okozott gondot később, amikor **Jézus Urunk** őt „**egyeses ági apostola**” (Szent Tamás, Szent András, Szent Fülöp, idősebbik Szent Jakab és Szent Bertalan) **az Evangéliumot hirdetve jelent meg e népcsoportokban.** A „szeretet és béke gondolatával lélekbe írt szívudás” által őseink elfogadták, hogy a Boldogasszony a „Mária” nevet kapta, és Szent Fiát pedig Jézusnak hívják.

Igy kezdődött a még szétszórta élő magyarság kereszténnyé válása.

Ide tartozó megjegyzés még, hogy a **Honfoglaláskor** Árpád vezér alá tömörült hét magyar törzs a **Kárpát-medencébe** (vissza)érkezve már **keresztény népcsoportokat talált**, erről pedig – Isten rendezése szerint – Szent Cirill és Szent Metód időben gondoskodott. Ez azért nagyon **fontos megjegyzés**, mert a magyarok honfoglalásánál nem beszélhetünk az itt élő népek véres leigázásáról, mint ahogy azt néhányan tévesen hirdetik.

Míg a népek, népcsoportok hazájukat keresve vándoroltak, az idő alatt a későbbi Koronánk is élte a maga vándorútját, mellyel kapcsolatban „**Atilla, Isten ostora**” (Atilla => Aquila = sas => Turul-dinasztia) az, akit kiemelten kell megemlíteni.

A Képes Krónika így ír róla: „**Az Úr megtestesülése utáni 401-ben, „Atilla, Isten kegyelméből Bendekus fia, a nagy Magor unokája, Engadiban nevelkedett, a hunok, médek, gótok, dánok királya, a földkerekség réme és Isten ostora volt.” ... „Atilla küldetése a világban arra az időre már elhatalmasodott istentelenség és hűtlenség büntetése volt.”**

A Krónikában van egy másik mondat is: „**Benedekus fiát, Atillát – aki először csak egy volt a kapitányok közül – királyként emelték maguk fölé a népek. ...**” Itt adódik egy különös gondolat.

Valamikor az „idők kezdetén”, a szellemi magasságokban elhangzott Sataniel gögös kérdése, és a döbbsent csendben egyszer csak megszólalt egy bátor hang valahonnét az arkangyali körből: „**Ki olyan, mint az Isten?**” – Ez volt **Szent Mihály Arkangyal**, akit ezt követően az Úr az „**Égi seregek Vezérévé**” tett, és hatalmat adott neki az Istent megszegyeníteni kívánó erők legyőzésére. – A misztikum itt összekapcsolja az égi és a földi történetet. A hatalmas angyali világ „levételében” **Atilla nagykirály, mint „Isten Ostora”** működött küldetését teljesítve. Ilyenformán gondolhatjuk, hogy Atilla olyan volt, mint „**Szent Mihály arkangyal kardja**” a földi világban. Az Úr általa tisztogatta ki az Újszövetség emberéből a Krisztusi Tanítást megszegyenítő viselkedést és a démonikus erők megszállottságát. – Ezen a ponton érthetővé válik az is, hogy bár Nemzeti Örangyalunk nem Szent Mihály Arkangyal, a magyar népben kezdettől fogva nagy tisztelet övezte őt, és sokszor kértük segítségét.

Egy alkalommal Atilla hadjárata közben Róma felé kanyarodott, mert ő is vágyott rá, hogy az Úr Jézus utódjától kapjon koronát. Erről az esetről a „Lengyel-Magyar krónika (Chronica Hungaro-Polonica Acta Historica Szegediensis) is beszámol. Atilla Róma alá érve Aquilában telepedett le seregével.

„**Azonban hiába volt Atilla Isten Ostora, a Fenséges Úrnak magasabb szintű elképzelése volt. – Attilának álmában megjelent Isten Szent Angyala, és így szólt:**

„**Az Isteni Felség, Jézus Krisztus parancsolja néked: A Szent városba, Rómába, ahol apostolaim teste nyugszik, kegyetlenséggel be ne törj, őtet fenyegetni ne merészed... Hanem majd annak idején megcselekszem, hogy egyik utódod, magát megaláztatva, felkeresse Rómát, és örökké tartó koronát nyerjen...**” Atilla megfogadta az Égi intést és elvonult Róma alól. - Nem is értette a nyugati világ a földi hadvezér-király tettét, nem értette, mert nem ismerte a szív nemességét...

Mielőtt Szent Istvánról szólnánk, meg kell még említeni **Nagy Károlyt**, a nagy formátumú frank uralkodót, aki az avarokkal vívott győztes harcok után más kincsekkel együtt jutott a koronához.

Nagy Károly felfigyelt a koronára, és amikor csapataival a pápát megsegítve győzelmet aratott, **III. Leó pápával „egy igen drága koronával”** (a későbbi Magyar Koronával) **koronáztatta meg magát.** (III. Leó pápa életéből, a Vitae Pontificum Romanorum-ból)

Nagy Károlyt – végrendelete szerint – ülő helyzetben, ezzel a koronázási koronával, valamint a felségjelvényekkel együtt temették el **Aachenben**. Később unokája, **III. Ottó**, aki a mi Szent Istvánunk kortársa volt, saját céljai eléréséhez szerette volna a pápát (II. Szilvesztert) megnyerni magának, ezért politikai helyzetét is tisztázni kívánta: *Ismerve a korona „történelmét”* – miszerint az avaroktól rabolt kincs, tehát nem őt és népét illeti meg – *felnyitatta nagyapja sírját, és a koronát a felségjelvényekkel együtt Rómában átadta a pápának.*

A világ eseményével párhuzamosan a Kárpát-medencében befejeződött a Honfoglalás, és Szent István apja, **Géza fejedelem** került trónra. Géza fejedelem, amikor megkeresztelkedett, több püspökséget is alapított, és szeretete volna hatalmát, valamint országának kereszténységét is megerősíteni, ezért ő is királyi koronára vágyakozott.

Egy éjjel azonban egy csodálatos látomásban részesült. A Hartvik-legenda így ír erről: Megjelent előtte egy gyönyörű külsejű ifjú, aki így szólt hozzá: „Béke veled, Krisztus választotta, megparancsolom, hogy szűnjenek meg gondjaid. Nem néked adatott meg véghezvinni, amit eszedben forgatsz, mert kezedet emberi vér szennyezi be. Tőled származik a születendő fiú, kire az Úr mindezek elrendezését az Isteni Gondviselés terveinek megfelelően rábízta. Ő az Úrtól választott királyoknak egyike lesz, a földi élet koronáját majd az örökkévalóval fogja felcserélni. Mindamellott a különleges követségben hozzád küldendő férfit tiszteletteljesen fogadd, ha befogadtad, megtiszteljed, intelmeit hűséges szívvel, nem színlelt helyesléssel hallgasd.”

A Hartvik-legenda azonban egy másik csodálatos jelenésről is beszámol:

„Azt sem szabad elhallgatni, hogy minden kétség eloszlatására, ha netán az említett, egyedül a férfi előtt feltűnt látomásnak kevés hitele látszana, feleségét, (Saroltot), kihez már közeledett a szülés órája, az Isteni Kegyelem vigasztalni akarta. Megjelent ugyanis boldog István levita és első vértanú előtte, a levita öltözet díszével ékesítve, és így kezdett szólni hozzá: „Bízz az Úrban, asszony, s légy biztos, hogy fiút fogsz szülni, akinek e nemzetségben először jár korona és királyság, és az én nevemet ruházd rá.” Rácsodálkozván az asszony így válaszolt: „Ki vagy, uram, vagy mely néven neveznek?” „Én vagyok – felelt az –, István első vértanú, aki először szenvedett vértanúságot Krisztus nevéért.” Ezt mondván eltűnt.

Ez után a két jelenés után jelentkezett Géza fejedelemnél Adalbert, cseh püspök, akit Géza szívesen fogadott, és aki elmélyítette a fejedelem udvarában a keresztény hitet. Sarolt megszülte Vajkot, akit később Adalbert püspök kereszttségben és bérmlásban részesített.

Az angyali küldött üzenete és Szent István első vértanú közlése így módon beigazolódt.

A NÉV magában hordozza küldetését. => „János legyen az ő neve.” Vagy: Szent Józsefhez így szólt az Angyal: **„Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.”** (Mt. 1,21.)

A megkeresztelkedés „szellemi szintváltást” is jelent.

Jézus megkeresztelkedésénél: „Krisztussá lett Jézus, s lett a világ Megváltója.” --- Vajk a megkeresztelése után **az István nevet kapta.** ISTVÁN (Stephanos) név görög eredetű, és ami a görög nyelvben „István”, az latinul „koronát”, héberül „normát” jelent. Az „István” névben mindkét jelentés tartalma benne foglaltatik.

Krisztus Mennybemenetele után az első vértanú (Protomártír) Szent István volt, ő mutatta meg vértanúságával, hogy a Megváltó követésében mi a „norma, azaz a mérce”.

Ugyanez Szent István esetében valóságos királyi koronát is jelentett, ekkor nevében a „norma = törvény” jelentéstartalmú. Így István neve **Törvény és Korona, cselekedetben pedig ugyanez: Isten Törvényéhez való igazodást jelentette a király és népe számára.** (Dr. Varga Tibor jogtörténész és Szent Korona-kutató írásából származik az „István” név kifejtése.)

ÖSSZEGZÉS AZ „ANGYALHOZTA SZENT KORONA” részhez:

Itt most két gondolat megemlítése fontos, mindegyik Isten „Hármaság-elvéhez” tartozik.

Az ELSŐ: A magyar történelem folyamatában az első magyar király **Nimród** volt (rőla itt nem esett szó), az Ószövetség idejének királya, aki az akkori környezetből kirívó tulajdonságai következtében ismertetett el királynak.

A krónikák egy része bölcsnek és igazságosnak írja őt le, mások viszont – miután nem ismerték népünk akkori gondolkodását – félték tőle. Valóban uralkodói vonásokkal rendelkezett, de emellett is magán viselte az ószövetségi ember tulajdonságait.

Atilla az Újszövetség kezdeti szakaszának első, hagyomány szerinti magyar királya volt, aki ismerte a keresztény tanításokat, és elfogadta az Úr Jézust. „Isten Ostoraként” működött, de személyiségében még magában hordozta az Ószövetségből az Újszövetségbe való átmenet királyának emberi tulajdonságait. Erejét, királyi méltóságát és fegyelmezettségét sok hiteles forrás megerősíti, és az is mutatja, hogy Isten angyali Küldöttének szavára csapataival engedelmesen visszavonult Rőma alól.

Kőzel 600 évvel később **I. István Szent Koronával megkoronázott királyunk teljes lelkületével felvállalta a keresztény magyar király szerepét. Istent és magyar népét, országát egyszerre szolgálta. Tette ezt olyan módon az Úrra figyelve, hogy cselekedetei és azok minősége szentté avatták őt.** (Gondoljunk itt a népmesék harmadik királyfiájára.)

A MÁSODIK GONDOLATSOR kifejezetten az „ANGYALHOZTA SZENT KORONA” megnevezéshez kapcsolódik.

Nem számítva az ószövetségi idő „Égi küldötteit” és tanításukat, az Újszövetség idején Isten három alkalommal jelezte határozott kívánságát, illetőleg adott útmutatást Angyali Küldöttei által.

Ez a 3 esemény:

- Atila, „Isten Ostora” esetében
- Géza fejedelemnél, aki Isten Követétől, az Angyaltól útmutatást, a Saroltnak megjelenő István, első vértanú által pedig megerősítést kapott.
- És végül majd II. Szilveszter pápánál, akinek Gábrriel Arkangyal jelezte, hogy a két aspiráns közül a pápa a magyar küldöttnek adja át a „díszes koronát”. (Ez majd a következő részben kerül részletesebb kifejtésre.)

Isten soha nem véletlenül szólt / szól bele félreérthetetlen módon Szent Angyali küldöttei által a történelembe, jelen esetben éppen a királysággal és a királyi koronával kapcsolatosan, az „igaz és helyes út” megmutatásával.

Egyrészt ezért beszélhetünk tehát „**Angyalhozta**” **Szent Koronáról**, hiszen „angyali követek kísérték útját”, másrészt viszont azért, mert eredetileg a Szent Koronát négy **angyalkép díszítette**, a maguk sajátos jelentésével és mondanivalójával, de erről majd a későbbiekben lesz szó.

Ha tehát csak ennyit veszünk figyelembe a magyar nép és a Szent Korona kialakulásának kezdeti történelméből, már akkor sem mondhatja manapság senki, hogy a Szent Koronával való foglalatosság „bálványimádás”, vagy „letűnt korok maradványa”! (Sajnos mindkét kijelentés vezető emberek szájából hangzott el a közelmúltban.)

Az eddigiekben leírt történelmi vázlatból – mely dokumentált anyagokra támaszkodik – kirajzolódik a történelmi kezdetektől számított Isteni Gondoskodás, és az, hogy Istennek határozott Terve volt és van a magyar néppel!

Ezen állítás megerősítésére ISTEN JELEI (ebben a részben – szintén „hármasságként”) a következők:

- Egy párhuzam: az őszövétségi népet az Úr Szent Angyalai és prófétái által nevelte, ezzel párhuzamosan a magyarok elődeit „Égi Követek” tanították.
- Isten a nagy történelmi korok mindegyikében adott népünknek „kiemelkedő egyéniséget, királyt”:
Nimród – Atila („Isten ostora”) – Szent István
- A három angyali jelenés. Ezek mindegyike népünk sorsát meghatározó Isteni útmutatást tartalmazott.

A következő részben – mely az „**APOSTOLI SZENT KORONA**” címet fogja viselni – még az eddigieknél is erőteljesebben megmutatkozik az Isteni Vezetés, mely egyre közelebb visz a jelen időkben betöltendő nemzeti feladatunkhoz.

2022. 07. 20. Illés napján

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

